

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes állítása szerint az Elsőfokú Bíróság ítélete a következő hibákban szenved:

a bizonyítási eszközök rendeltetésszerű felhasználása miatti hibás jogi minősítés;

a bizonyításfelvétellel vonatkozó közösségi eljárási szabályok megszegése.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-29/04.sz., Castellblanch, SA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és Champagne Louis Roederer, SA ügyben, 2005. december 8-án hozott ítélete ellen a Castellblanch, SA által 2006. február 27-én benyújtott fellebbezés

(C-131/06. P. sz. ügy)

(2006/C 108/17)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Castellblanch, SA (képviselők: F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse és D. Moreau ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a Champagne Louis Roederer, SA

A fellebbező kérelmei

- A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-29/04. sz., Castellblanch, SA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2005. december 8-án hozott ítéletét azon részében, amelyben megállapítja, hogy 2003. november 17-i határozatával (R0037/2002-2. sz. ügy) a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsa nem sértette meg a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, és hozzon az ügyben végleges határozatot; következésképpen
- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2003. november 17-i határozatát (R0037/

2002-2. sz. ügy), amennyiben az elutasította a Castellblanch SA fellebbezését és valamennyi vitatott áru vonatkozásában helyt adott a B 15703. sz. felszólalásnak és valamennyi vitatott áru vonatkozásában elutasította az 55962. sz. védjegybejelentést; a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kötelezze az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság ítélete sérti a közösségi jogot, amennyiben az Elsőfokú Bíróság két új, első ízben előtte benyújtott dokumentumot vett figyelembe, amelyeket elfogadhatatlannak kellett volna nyilvánítania.

A fellebbező nem nyújt be fellebbezést a megtámadott ítéletnek első, az ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelemre vonatkozó részével kapcsolatban, mivel a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegy jogosultja elégséges bizonyítékát adta a korábbi védjegy érintett területén történő használatának. Ugyanakkor a fellebbező felrója azt a tény, hogy a Bíróság a megjelölések összehasonlítása során nem vette tekintetbe a korábbi védjegy használatának jellegét, és különösen ezen használat hatását a korábbi védjegy megkülönböztető képességére.

Az áruk közötti összehasonlításra és az összetéveszthetőségre vonatkozóan az Elsőfokú Bíróság ítélete a közösségi jog számos rendelkezését megsérti tekintettel a fellebbező azon érvére, mely szerint a korábbi védjegy használata csak a „Champagne” tekintetében, és nem a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő valamennyi áru vonatkozásában került bizonyításra. Továbbá, a fellebbező azon a véleményen van, hogy a „Champagne” és „Cava” Elsőfokú Bíróság által végzett összehasonlítása tekintetében az ítélet ellentmondásos érvelést tartalmaz, mivel az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg egyrészt, hogy a fogyasztók általában különös érdeklődést mutatnak a borok eredete iránt, másrészt hogy a „Champagne” és „Cava” hasonlóak. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság jelen ügyben hibásan értékelte az összetéveszthetőséget.

Az összetéveszthetőség mérlegelése során az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta tekintetbe venni a korábbi védjegy használata módjának hatását; továbbá nem értékelte helyesen a fellebbező védjegye felidéző és nem felidéző jellegű részének súlyát az ütköző védjegyek hasonlóságának értékelése során. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság jelen ügyben hibásan értékelte az összetéveszthetőséget.

⁽¹⁾ HL L 011., 1-36.o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146.o.